

ΑΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΗΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ Η ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ

Η ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ περιλαμβάνει την καλοσύνη, την τιμιότητα και τη δικαιοσύνη του Θεού.

Είναι μία κοινωνική αρετή, που δίνει μία ανακούφιση στο περιβάλλον. Όταν ένας τέτοιος άνθρωπος υπάρχει στο περιβάλλον, ξεκουράζει εκείνους που είναι γύρω του.

Γι' αυτό ο Χρηστός άνθρωπος είναι αξιαγάπητος, είναι συμπαθής.

Γράφει ο Απόστολος Παύλος στους Κορινθίους στη Β' επιστολή:
"Μηδεμίαν εν μηδενί διδόντες Προσκοπήν, ίνα μη μωμηθή η διακονία, αλλά εν' παντί συνιστώντες εαυτούς ως Θεού διάκονοι, εν ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΙ."

Το δεύτερο χριστιανικό γνώρισμα της Χριστιανικής αγάπης, στον ύμνο της αγάπης, είναι η ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ. "Η αγάπη μακροθυμεί" είναι το πρώτο. Το δεύτερο είναι " η αγάπη ΧΡΗΣΤΕΥΕΤΑΙ."

Τι θα πει " η αγάπη Χρηστεύεται. "

Θα πει ότι η Χριστιανική αγάπη έχει μέσα της τη ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ, δηλαδή την αγαθοεργία. Και επομένως, ο χριστιανός του οποίου η αγάπη έχει την ιδιότητα της ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑΣ, σπουδάζει να είναι χρήσιμος και επωφελής στον πλησίον και όχι μόνο αυτό, δράττεται κάθε ευκαιρίας, όπως φανεί ευεργετικός και προσπαθεί να δημιουργήσει τέτοιες ευκαιρίες.

Πώς εκφράζεται η χρηστότητα

Με ελεημοσύνη προς τους φτωχούς και πολλές φορές και άπορους.

Η ελεημοσύνη μπορεί να γίνεται και από ανθρώπους που είναι ξένοι προς τη Χριστιανική αγάπη, γιατί μπορεί να είναι κάποιος γενναιόδωρος.

Επιπλέον, είναι φυσικό ο άνθρωπος, να αισθάνεται οίκτο και λύπη για τη δυστυχία του άλλου και υπάρχουν πολλοί τόσο πονετικοί άνθρωποι, οι οποίοι δεν μπορούν να βλέπουν τον άλλο να πάσχει, αν και όλη τους η ζωή, κάθε άλλο παρά Χριστιανική μπορεί να χαρακτηριστεί.

Επίσης άλλοι, επειδή θέλουν να απαλλαγούν, από την καθημερινή ενόχληση αυτού που ζητεί βοήθεια αναγκάζονται να προσφέρουν και κάνουν την ελεημοσύνη τους.

Υπάρχουν και κάποιοι που βοηθούν, γιατί σκέπτονται ότι μπορούν να βρεθούν και αυτοί κάποτε στη θέση εκείνου που ζητεί σήμερα βοήθεια. Η σκέψη αυτή, γεννά σ' αυτούς φιλεήμονα διάθεση.

Η χρηστότητα δεν είναι μία τυπική καλοσύνη, αλλά μια καλοσύνη με έργα αγαθά, που φανερώνουν την αγάπη του Χρηστού, προς τον πλησίον του.

Η αγάπη του Χριστιανού δείχνεται βασικά με τη συγχώρεση, αλλά και με έργα αγάπης και ενδιαφέροντος προς το συνάνθρωπο, ακόμα και αν αυτός μισεί τον άνθρωπο του Θεού.

Διαβάζουμε σχετικά:

Ενδυθείτε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού, άγιοι και αγαπημένοι, σπλάχνα οικτιρμών, ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμία, υποφέροντας αλλήλους και συγχωρούντες εις αλλήλους, εάν τις έχει παράπονον κατά τινός.

Κατηργάσθη τη μεγάλη εξιλεωτική θυσία, ούτως ώστε να μπορέσουμε να έχουμε πληρότητα χαράς και να υπεραμυνθούμε σύμφωνα, με τη χάρη του, τη μετάνοια και τη ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ της, διδάσκει η εκδήλωση ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑΣ του Θεού.

Το προϊόν αυτό του πνεύματος του Θεού, συνίσταται όχι μόνο από αγαθωσύνη, πίστη, χαρά, αγάπη, και ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ, αλλά και από ειρήνη, πραότητα, μακροθυμία και εγκράτεια.

Είναι η ιδιότητα που οι Χριστιανοί, πρέπει να φορέσουν σαν ένδυμα:

"Ενδυθείτε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και αγαπημένοι, σπλάχνα οικτιρμών, ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ, ταπεινοφροσύνη".

Έχουν τις ιδιότητες της αγάπης, της ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑΣ, της πίστης στο Θεό, της χαράς, ειρήνης και εγκράτειας;

Υπερέχουν σε πίστη, αλλά και σε αγάπη, σε χαρά, σε ειρήνη, σε μακροθυμία, σε ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ, σε αγαθοσύνη, σε πραότητα και σε εγκράτεια.

Η επιστήμη και η θεραπευτική δύναμη της προσευχής

Τα τελευταία περίπου (40) σαράντα χρόνια, ο επιστήμονας Πανεπιστημίου του ΧΑΡΒΑΡΝΤ (Harvard), Δρ. Χέρμερτ Μπένσον (Herbert Benson, MD), διεξάγει τις δικές του μελέτες για την προσευχή.

Ο ΜΠΕΝΣΟΝ έχει καταφέρει να αποδείξει σε μαγνητικές τομογραφίες εγκεφάλου, τις φυσικές αλλαγές που συμβαίνουν στον οργανισμό, όταν κάποιος προσεύχεται.

Τα συμπεράσματά του, επιβεβαιώνονται κι από πρόσφατη έρευνα του ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΤΗΣ ΠΕΝΣΙΛΒΑΝΙΑΣ, από την οποία προκύπτει η εικόνα μιας έντονης και πολύπλοκης εγκεφαλικής, δραστηριότητας κατά τη διάρκεια της προσευχής.

Όταν δηλαδή, ένα άτομο βυθίζεται ολοένα και περισσότερο στη συγκέντρωση, αρχίζει να παρουσιάζει έντονη δραστηριότητα στο κύκλωμα του βρεγματικού λοβού του εγκεφάλου αυτό δηλαδή, που το βοηθά να προσανατολίζεται στον περιβάλλοντα χώρο και να κάνει τη διάκριση μεταξύ του εαυτού του και του γύρω κόσμου.

Ο BENSON έχει αποτυπώσει επίσης, την "γαλήνη" που στη συνέχεια περιβάλλει ολόκληρο τον εγκέφαλο.

Ταυτόχρονα, όμως, διαπίστωσε ότι τα κυκλώματα του μετωπιαίου και του κροταφικού λοβού (τα οποία ελέγχουν το χρόνο και επιφέρουν αυτογνωσία) αποσυνδέονται πλήρως.

"Η διασύνδεση σκέψης και επίγνωσης του οργανισμού διαλύεται εντελώς", λέει ο BENSON.

Όπως αναφέρει ο καθηγητής:

"Κατά τη διάρκεια της προσευχής, τα πάντα αναβαθμίζονται συναισθηματικά και καταγράφονται στον εγκέφαλο ως ιδιαίτερα σημαντικά. Ίσως αυτό να ευθύνεται για την αίσθηση του δέους και της γαλήνης που αισθάνεται κάποιος, όταν προσεύχεται.

Το σώμα χαλαρώνει και η φυσιολογική δραστηριότητά του γίνεται ομοιόμορφη και είναι καλορυθμισμένη.

Μήπως όλα αυτά σημαίνουν ότι επικοινωνούμε σε μια υψηλότερη διάσταση από αυτή που βρισκόμαστε στην πραγματικότητα;

"Αυτή η ερμηνεία είναι καθαρά υποκειμενική", λέει ο BENSON.

"Εάν είστε θρησκευόμενοι, τότε αυτό θεωρείται ως δεδομένο ότι προέρχεται από το Θεό.

Αν δεν είστε θρησκευόμενοι, τότε προέρχεται από τον εγκέφαλο."

Σας ευχαριστώ
Δημήτριος Μητρόπουλος